

МАХАБАТ САПТАРЫ

Сөзү: Эгемберди Эрматов
Обону: Мирланбек Давлатов
Аткаруучу: Мирланбек Давлатов

Чок салдың анык. Кызарып күйөт ошол чок.
Жүрөгүм ыйлап турганы менен ишиң жок.
Өрүлгөн чачың тор болду мага жайылган,
Кай жакка барсам - бастыра койбой жол тосот.

Өчөшкөн кандай өчүүң бар экен, билбедим.
Жанымды кармап каалаган бийиң бийледиң.
Жалбырган сөздүн айттырып алдың далайын,-
Ачтырып алдың көмүскө жаткан ыр кенин...

Жолукпай сага жыл өттү. Башка мүнөзүң...
Башкача карап, башкача сүйлөп, күлөсүң.
Жалының издеп таппаймын мени өрттөгөн,-
Кыялың менен сен башка көлдө сүзөсүң...

Ойлоймун кээде-күлгүн жаш өмүр бир келет,-
Күйүткө чылап, кҮл кылып аны не керек?
А бирок сенин азабың тартпай калганда,
Тагдырым менин чөл болмок экен капилет.

Чыдаймын кантип? Досторум айтат: "Чыдагын!"
Кай жака кетти маңдайда турган чырагым?
Кусадар болуп күйүттө өлөт окшоймун,-
Күлкүңө неге бал менен ууну чыладың?

Торуңду жайдың кутулбас кылып тузактап...
Жарыгын, бербей, жаркыным, кеттиң узактап...
Аман бол дайым, чөкпөсүн сенин көңүлүң,
Душмандар, мейли, сөз кылсын мени мазактап.

Чачылган дүйнөм, мансабым болсо колумда,
Шамчырак сымал күймөкмүн сенин оюңда.
Бүт баарын бердим - көңүлүң жибип калган жок.
Жараткан күбө -ээримек эле чоюн да.

Эмне кыл дейсиң, акыркы буйрук -өлүмбү?
Сүйөмүн деп кой - мен бузуп чыгам көрүмдү.
Булактай тунук агылып турам шыңгырап,
Гүлзарга бөлөп беремин бопбоз чөлүңдү.

Көңүлүм түшүп, көкүрөк сыры зилге жык.
Сени деп далай жигиттер жүрөт ашыгып.
Бир жолу мага өптүрүп коюп жоголдуң...
Өзөктү өрттөп, жүрөктү отко туш кылып.

Азапка салып кетти окшойт сенин шамалың,
Жер кезип чыксам кай жерден, кантип табамын?
Жылдыздай жылт деп колуңа турбайт сымантай
Шайтандан эстүү аялдын көрдүм амалын.

